

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

54. De Sacerdote Apollinis conuerso ab eodem Gregorio ad verum Deum
in Alpibus. cap. eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

*Mox aqua prona fluit celeri pede ducta sub imos
Fontes, mox cunctis hinc vada sicca patent.
Fit stagnum raſtri patiens, fit gramine abundans,
Atq; virens campus, qui lacus antè fuit.*

54. DE SACERDOTE APOLLINIS
conuerſo ab eodem Gregorio
ad verum Deum in Alpibus.
cap. eodem.

*Gregorius quondam fertur tranſiſſe per Alpeis,
Tempore quo brumæ frigore cuncta rigent.
Hic iuga cùm montis iam tranſcendiſſet ad alta,
Aggeribus niueis omnia plena iacent.
Alpibus in vaſtis non vſquam ruſtica præſul,
Ad quæ diuertat, commoda tecta videt.
Aſt procul in luco proſpexit Apollinis ædem,
Atq; humilis iuxta paruula tecta domus.
Phano quo reſponſa dedit conſultus Apollo,
Hinc tulit Antiſtes commoda multa ſibi.
Hanc præſul feſſus ſanctus diuertit in ædem,
Vnius & ſpacio noctis in æde manet.
Poſtmodo nulla dedit mendax oracula demon,
Tanta nec Antiſtes commoda, vt antè, tulit.
Multa ferat quamuis templo ſua dona ſacerdos,
Atq; litet ſacris, admoueatq; preces.
Non tamen vlla dedit Demon reſponſa vocatus,
Sed veluti ſurdus ſtatq; manetq; Deus.*

E

Curtaceat subitò Damon, miratur, & orat
 Antistes causam noscere sæpe dolens.
 Te precor ò fatur, quæ tanta si entia, nobis
 Reddunt quæ mutum te, in mea vota, Deum?
 Quæso tuum quisnam sanctū iam numen adoret,
 Quisue tuo phano munera sancta ferat?
 Si mihi non reddes toties responsa votatus,
 Pro meritis homines numina sancta colunt,
 Hæc crebrò repetit phani cùm verba sacerdos,
 In somnis Damon talia dicta dedit:
 Noscere quæ noua sint hæc nostra silentia, queris
 Cur tibi responsum non velut antè feram.
 In tua quo toties phani me vota vocabas,
 Iam mihi non licitum est introisse locum.
 Quærenti causam, phani me excludit ab antro,
 Gregorij aduentus, dixit, & ora p̄j.
 Dic ait, ò nobis, quonam placabere dono,
 Tanti quæ miseris est medicina mali?
 Est, ait, hæc medicina, iterum si siuerit ille
 Gregorius phanum me subijisse meum.
 Hic animi dubius phani tristisq; sacerdos,
 Gregorium sequitur, non remorante pede.
 Hunc vbi detentum niuibus fortè esset adortus,
 Omnia sic orans, ordine facta refert.
 Hactenus in phano nostro veneratus Apollo
 Clarus responsis auxilioq; suit,
 Vnde ego sacratus Phœbi persæpe sacerdos
 Corporis & vitæ commoda multa tuli.

Ast ubi tu nostro noctem transegeris hospes
 In phano, est mutus redditus inde Deus.
 Mæstus ubi causam, taceat cur mutus Apollo,
 Quæro, mihi dixit, te vetuisse loqui.
 Nunc ego te vir sancte precor, permittite, vt Apollo
 Responsum reddat, sœuit vt antè, mihi.
 Hoc tua te pietas moneat, nostrumq; sacellum,
 Quod dedit hospitij munera grata tibi.
 Gregorius phano gratus, nil ipse moratus,
 Demonio scripsit talia verba citò:
 Ad sedem redeas Dæmon, permitto, relictam,
 Et quæ consuesti facta malignus agas.
 Accipit hanc letus chartam, ponitq; sacerdos
 Idolum iuxta dæmonis inde sui.
 Hanc ubi legisset chartam consultus Apollo,
 Responsum fallax rursus, vt antè, dedit.
 Incipit hinc recta phani ratione sacerdos
 Hæc animo secum sic reputare suo:
 Cogitur è phano noster discedere Apollo,
 Gregorij ad tanti iussa verenda viri.
 Nec trepidus dæmon redit huc, nisi iusserit ille
 Gregorius, tanta vir pietate Dei. (ior
 Quanto igitur nostro est hic sanctus Apolline ma-
 Gregorius, cuius iussa verenda timet?
 Hinc foribus phani clausis contendit ad ædes
 Gregorij, pandens ordine cuncta viro.
 Hanc quoq; quæ fuerat data nuper epistola tradit
 E phano ablatam dæmonis ante sui.

Atq; rogat supplex, sibi clemens monstret vt illum
 Gregorius verum, quem colit ipse, Deum.
 Ex cuius virtute Dei, gentilibus audet
 Dicere, vt hæc faciant. quæ iubet ipse Dñs.
 Enixè hoc peteret constans cum saepe sacerdos,
 Gregorius tandem quod petit omne facit.
 Cæcibus ergo pijs iunctum pia dogmata tradens,
 Instituit veri religionis Dei.
 Fraudibus hinc mundi, Satanæq; errore relictis
 Est mersus Christi nomine fonte sacro.
 Claruit hic tanta post vir pietate fideq;
 Gregorij extiterit præsul vt ipse loco.

55. MIRACVLVM DE RVPE
 mota per preces D. Gregorij, pro
 extruendo sacello. cap.
 eodem.

Quo Christi primùm cœperunt tempore pauci
 In pagis cœtus rustica turba pijs.
 Dogmata sunt Christi sub dio tradita, donec
 Sunt multis passim condita templa locis.
 Gregorius Ponti præclarus Episcopus oris,
 Hoc inter fidei plurima signa dedit.
 Rustica Gregorij fertur conuersa beati
 Ad Christum sancto dogmate turba Dei.
 Condere quæ Christo statuit pia turba sacellum,
 Doctoris monitu consilioq; sui.

Disceret